

Herman Finkers, MacJansen

MacJansen is stapelgek op paarden. Ik zelf begrijp dat niet zo goed, de interesse

voor een paard komt bij mij niet verder dan een riblapje, maar MacJansen zegt:

"Een paard is de parel in de kroon der schepping". Of, zoals de Schotten dat zo

mooi kunnen zeggen: "Horse". MacJansen is stapelgek op paarden, hij is evenzo

gek op tante Ria. Hij wil graag trouwen met tante Ria, of, zoals de Schotten dat

ook zo treffend kunnen zeggen: "Merrie".

Zij zijn van plan met z'n tweeën in Schotland een paardenranch te beginnen.

Dat lukt hen aardig en net wanneer de boerderij lekker floreert, wat gebeurt er?

Struikrovers. Ja, struikrovers! In de hele wijde omtrek is geen struik meer te

bekennen. Dus, MacJansen zegt: "Ik ga even achter die struikrovers aan".

"Dat is goed, Engelbert".

Hij springt op zijn paard, komt nog een beetje ongelukkig op de punt van zijn

zadel terecht en roept nog snel: "Ai...Vanhoe!", en daar gaat Engelbert: Humperdinck, humperdinck, humperdinck...